

Sygn. akt III RC 92/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Wolska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2017 r. w P.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko T. K.

o zmianę orzeczenia o przyczynianiu się do zaspokojenia potrzeb rodziny

oraz

z powództwa wzajemnego T. K.

przeciwko J. K.

o uchylenie obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny

I. oddała powództwo J. K. w całości;

II. oddała powództwo wzajemne T. K. w całości;

III. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania;

IV. nie obciąża stron nieuiszczonymi opłatami od pozwów, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 92/16

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2016r. pełnomocnik powódki J. K. wniósł pozew przeciwko T. K. o podwyższenie świadczenia o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny, ustalonego ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach w dniu 14 września 2012r. w sprawie sygn. akt III RC 292/12 z kwoty po 500zł miesięcznie do kwoty po 1500zł miesięcznie, płatne z góry do rąk powódki do dnia 10-go każdego miesiąca, poczynając od daty uprawomocnienia się wyroku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności każdej z rat. Nadto pełnomocnik wniósł o zabezpieczenie powyższego roszczenia na czas trwania postępowania oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podniósł, że J. K. i T. K. są małżeństwem. W dniu 14 września 2012r. w sprawie sygn. akt III RC 292/12 strony zawarły ugodę na mocy której T. K. zobowiązał się do łożenia kwoty 500zł miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny oraz dodatkowo zobowiązał się do ponoszenia w całości kosztów związanych z utrzymaniem domu poprzez opłacanie rachunków za wywóz nieczystości

stałych, zużycie wody, za ścieki oraz zużycie gazu i energii elektrycznej nadto opłat za Internet , RTV, podatek od nieruchomości, ubezpieczenie budynków, rachunek za telefon komórkowy i szeregu opłat na rzecz małoletniej córki stron K.. Pozwany pomimo zawarcia ugody nie przekazuje żonie żadnych kwot i nie reguluje należności związanych z eksploatacją domu stron. T. K. nie dokonuje także żadnych zakupów, które mogłyby posłużyć zaspokojeniu potrzeb rodziny między innymi żywności , środków czystości (pozew k 3- 24 a.s.).

T. K. w odpowiedzi na pozew , która wpłynęła do akt sprawy w dniu 11 kwietnia 2016r. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości. Nadto wniósł o oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz o obciążenie powódki kosztami procesu.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podniósł, że od szeregu lat jego jedynym źródłem dochodu są środki finansowe uzyskiwane z pracy w ramach usług budowlano-remontowych wykonywanej na terytorium Niemiec. Przy czym pracę tą wykonuje średnio przez okres około czterech - pięciu miesięcy w roku i wykonuje ją nie będąc ubezpieczonym. Nadto podniósł, że nie jest prawdą , że nie wywiązuje się z zawartej ugody, bowiem opłaca wszystkie rachunki związane z utrzymaniem domu i w latach 2015-2016r. na ten cel przeznaczył kwotę około 20.483zł. Odnosząc się do rachunków , które łożyła powódka za 2015r. na dowód ich opłacenia przez nią, podniósł, że w 2015r. kiedy przebywał w Niemczech za jego zgodą syn stron sprzedał za kwotę 13.000zł samochód K. (...) będący wspólną z powódką własnością i wszystkie środki ze sprzedaży tego samochodu otrzymała żona, a tym samym domniemywa, że z tej kwoty zostały pokryte koszty opłaconych przez powódkę rachunków. Nadto pozwany podniósł, że córka K. z jego rachunku bankowego za pomocą karty płatniczej mogła dokonywać wypłat na własne potrzeby w kwocie 100zł tygodniowo. Od czasu , gdy córka ma założone własne konto pozwany przelewa na jej konto środki na utrzymanie córki. Ponadto podniósł, że zakupił córce samochód za kwotę 12.000zł . Stając na takim stanowisku pozwany podniósł, że zwiększenie istniejącego zobowiązania alimentacyjnego o 1000zł miesięcznie z pominięciem potrzeb córki przekracza jego możliwości finansowe i czyni roszczenia powódki nieuzasadnione. (odpowiedź na pozew k 29-54 a.s.).

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017r. Pełnomocnik powódki poparł żądanie pozwu. Pozwany nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie. Jednocześnie pełnomocnik powódki wniósł o nierozpoznawanie wniosku o zabezpieczenie i skierowanie sprawy do postępowania przed mediatorem (protokół k 93 i k 95v a.s.).

W dniu 1 czerwca 2016r. do akt sprawy wpłynął protokół z przeprowadzonego postępowania mediacyjnego pomiędzy stronami przez mediatora M. T.. W wyniku przeprowadzonego postępowania mediacyjnego strony nie zawarły ugody(protokół z postępowania mediacyjnego k 167 a.s.).

Dnia 6 czerwca 2016r. Do Sądu wpłynął pozew T. K. przeciwko J. K. w którym wniósł o uchylenie obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny nałożonego na powoda ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach w dniu 14 września 2012r. w sprawie sygn. akt III RC 292/12 oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w miarę swoich możliwości finansowych realizował postanowienia ugody , gdyż zarabkował poza granicami kraju. Obecnie jednak wskutek choroby na jaką cierpi, nie ma środków utrzymania, pozostaje bez pracy, jest bezrobotnym bez prawa do zasiłku (pozew k 173-172 a.s.).

Powyższy pozew został zarejestrowany pod sygn. akt III RC 167/16.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2016r. Sąd połączył niniejszą sprawę do łącznego rozpoznania ze sprawą z powództwa J. K. przeciwko T. K. zarejestrowaną pod sygn. akt III RC 92/16 (postanowienie k-170 a.s.).

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2016r. Pełnomocnik J. K. poparł powództwo mocodawczyni i nie uznał żądania pozwu T. K. wniósł o jego oddalenie. Pozwany T. K. nie uznał żądania pozwu J. K. i poparł swój pozew o uchylenie obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny (protokół k 203-203v a.s.).

W piśmie procesowym opatrzonym datą 29 września 2016r. pełnomocnik T. K. podtrzymał stanowisko swojego mocodawcy prezentowane dotychczas tj. wniósł o oddalenie powództwa J. K. w całości oraz o oddalenie wniosku o zabezpieczenie. Nadto wniósł o uchYLENIE w całości ugody zawartej przez strony w zakresie obowiązku przyczyniania się T. K. do zaspokojenia potrzeb rodziny. Uzasadniając swoje stanowisko w zakresie żądania pozwu J. K. pełnomocnik podniósł, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, aby nastąpiła istotna zmiana stosunków która uzasadniałaby podwyższenie kwoty objętej ugodą z dnia 14 września 2012r. z kwoty 500zł do kwoty 1500zł. Odnosząc się do żądania uchYLENIA obowiązku T. K. pełnomocnik podniosła, że od daty zawarcia ugody pomiędzy J. K. i T. K. na mocy której zobowiązał się do zaspokojenia potrzeb rodziny tj. swojej żony i małoletniej córki K. K. (2), nastąpiła istotna zmiana stosunków, gdyż córka stron uzyskała pełnoletność. T. K. realizuje swój obowiązek wobec córki K. K. (2) poprzez bezpośrednie przelewy na jej rachunek bankowy. Ponadto w ostatnim czasie znacznie zmniejszyły się możliwości zarobkowe pozwanego, bowiem po urazie kolan wraz ze złamaniem rzepki lewej cierpi na pourazową artrozę z niewydolnością bólową i ograniczeniem lokomocji. Okoliczności te spowodowały, że został pozbawiony możliwości dalszej pracy i obecnie jest zarejestrowany w PUP jako bezrobotny bez prawa do zasiłku (pismo procesowe k 220-227 a.s.).

Na rozprawie w dniu 26 września 2016r. pełnomocnicy stron podtrzymali swoje stanowiska, a pełnomocnik J. K. cofnęła wniosek o zabezpieczenie powództwa. Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie (protokół rozprawy k 229, postanowienie k 235 a.s.).

Stanowiska stron w zakresie każdego z żądań nie uległy zmianie na kolejnej rozprawie w dniu 20 marca 2017r. (protokół rozprawy k 391 v i k 394 a.s.).

Sąd ustalił co następuje:

Małżonkowie J. K. i T. K. w dniu 14 września 2012r. przed Sądem Rejonowym w Puławach w sprawie sygn. akt III RC 292/12 zawarli ugodę na mocy której T. K. zobowiązał się do łożenia kwoty 500 (pięćset) złotych miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny na rzecz swojej żony J. K. oraz małoletniej córki K. K. (2). Ponadto pozwany T. K. zobowiązał się do ponoszenia w całości kosztów związanych z utrzymaniem domu poprzez opłacanie w terminie rachunków za wywóz nieczystości stałych, za zużycie wody i ścieki, za zużycie gazu, za zużycie energii, za Internet i RTV, podatek od nieruchomości, ubezpieczenie budynków, rachunki za telefon komórkowy, który pozostaje w użytkowaniu małoletniej córki K. K. (2), nadto zobowiązał się do dalszego ponoszenia kosztów związanych z korzystaniem przez córkę z karty bankomatowej założonej dla niej na jego koncie w LUKAS BANK o limicie 100 złotych tygodniowo i do ponoszenia kosztów związanych z nauką małoletniej córki i jej dodatkowymi zajęciami, które dotychczas ponosił oraz dalszego opłacania składek wynikających z umowy ubezpieczenia nr (...) AVIVA zawartej w dniu 1 października 2010 roku na rzecz ubezpieczonej J. K. (ugoda – protokół k 54-54v akt sygn. III RC 292/12).

Obecnie J. K. i T. K. nadal pozostają w związku małżeńskim, który zawarli w dniu 25 grudnia 1988r. Z tego związku mają dwoje pełnoletnich dzieci. Syna K., który jest samodzielny i ma własną rodzinę oraz córkę K. K. (2), która ma ukończone 21 lat, mieszka z matką we wspólnym domu stron i studiuje w D. (akty U.S.C k4-5 akt sygn. III RC 292/12 zeznania stron k 93v i k-230).

Strony nadal są właścicielami domu o pow. 380m² wraz z działką o pow. 8 arów. Średnie roczne koszty związane z utrzymaniem tej nieruchomości to kwota około 1051zł m-cznie (zużycie gazu, energii wody oraz podatek od nieruchomości, opłaty abonamentu M. Cyfra (...) i (...)) (vide przelewy (...)) a.s. zeznania T. K. k 231v i 392 a.s.).

J. K. nadal jest zatrudniona w Firmie (...) Sp. z o.o. w P. i jej zarobki obecnie kształtują się średnio miesięcznie w kwocie 1580,30zł (zaświadczenie k- 6 a.s.). W dniu 23 grudnia 2014r. J. K. za zgodą męża zaciągnęła w Banku Spółdzielczym w K. kredyt gotówkowy „remontowy” w kwocie 8.500zł, który do chwili obecnej spłaca w ratach kwocie po 118zł m-cznie, nadto spłaca pożyczkę w zakładzie pracy, której rata miesięczna wynosi 280zł. Od 20 lat ma kłopoty z kręgosłupem, a od 7 lat leczy się na nadciśnienie tętnicze. Przyjmuje leki, których koszt wynosi około 100zł m-cznie

(umowa kredytowa k 15-18, harmonogram spłat k -14 a.s. zeznania J. K. k 94 , 230, 391v , dowody wpłaty k 86-92, zaświadczenie k-237, f-ry k 248-249a.s.).

Obecnie J. K. w domu należącym do stron mieszka wraz z pełnoletnią córką K. K. (2), która pozostaje na utrzymaniu rodziców, bowiem studiuje na II-gim roku studiów dziennych w Wyższej Szkole w D. i na uczelnię dojeżdża samochodem zakupionym jej przez ojca T. K. (zaznania J. K. i T. K. k 230, 391v - 392v).

T. K. nie ma stałego zatrudnienia. Jego źródłem dochodów od szeregu lat jest praca dorywcza na „czarno” w usługach budowlanych na terenie Niemiec ze stawką godzinową w 2016r. 12 euro za godzinę. T. K. z uzyskanych z tej pracy środków finansowych w całości (za wyjątkiem jednego rachunku za gaz, który opłaciła jego żona), ponosi wszystkie koszty utrzymania domu w zakresie mediów i podatków, będącego własnością stron. Od listopada 2016r. T. K. nie mieszka we wspólnym domu stron, wskutek decyzji Prokuratora Rejonowego w Puławach podjętej w toku postępowania z art. 207 kk w sprawie sygn. akt 3Ds 530/15. Obecnie T. K. jest zarejestrowany w PUP jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Z powodu przebytego urazu obu kolan i złamania rzepki lewej ma ograniczenia w poruszaniu się i niewskazaną pracę na kolanach. Nadto wymaga zabiegu operacyjnego z powodu zaawansowanej artrozy biodra lewego oraz polipów nosa. Nadto ma kłopoty z kręgosłupem. T. K. pozostaje w nieformalnym związku. Jego przyjaciółka pracuje i w całości ponosi koszty utrzymania mieszkania w P. zajmowanego wspólnie z T. K. i jej synem. Na rzecz pełnoletniej córki K. K. (2) T. K. łoży dobrowolnie alimenty w kwocie 400-600zł miesięcznie, nadto zakupuje córce kosmetyki, ponosi opłaty związane z utrzymaniem użytkowanego przez córkę samochodem, nadto jednorazowo przeznacza kwoty niezbędne na bieżące wydatki córki m.in. sfinansował jej pobyt poza granicami kraju, S. 2016r. (zeznania T. K. k 94v, 392-393v k 356v 392v, S. P. (1) k 355- 356, zeznania K. P. k 354v-355, zestawienie transakcji k 58-70, lista płatności k 37-47 i k 71-85, potwierdzenia przelewów k 398-401, rachunki k 341-353, historia rachunku bankowego k 331-340, wniosek Prokuratora k 51-53, zaświadczenie lekarskie k 175, 381, 383 , wyniki badań k- 383-384, decyzja PUP k-177, wyrok II Wydziału Karnego Sadu Rejonowego w Puławach k- 385 a.s.)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd obdarzył wiarą wyżej cytowane dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, bowiem korzystają one z domniemania określonego w art. 244kpc i art. 245kpc, a żadna ze stron niniejszego postępowania nie kwestionowała ich wiarygodności. Obdarzył też Sąd wiarą zeznania J. K. i T. K. w tej części, gdzie przedstawili swoją aktualną sytuację dochodową i materialną, bowiem zeznania w tej części znajdują uzasadnienie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w aktach sprawy w postaci dokumentów oraz zeznań świadka S. P. (1) i K. P.. Sąd obdarzył również wiarą zeznania świadków S. P. (1) i K. P. , bowiem korelują one z zeznaniami stron oraz znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie zauważyć należy, że ugoda, którą strony zawarły w dniu 14 września 2012r. w sprawie sygn. akt III RC 292/12 znajduje swoje źródło w bezwzględnie obowiązującym przepisie art. 27 K.r.o. z treści którego w zdaniu pierwszym wynika, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli.

Podstawą żądań pozwów zarówno J. K. jak i T. K. jest przepis art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, który znajduje odpowiednie zastosowanie również do obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny.

Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny i jego zakresu przewidzianego w art. 27K.r.o.

Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, którą przez swój związek strony stworzyły.

Nie każda zmiana skutkuje zmianą orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny. Zmiana musi być istotna i trwała. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana

stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych i wyczerpują te przesłanki, które w sposób istotny wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że po obu stronach postępowania nastąpiła zmiana stosunków od czasu ustalania obowiązku T. K. przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny. W szczególności należy zauważyć, że córka stron wówczas małoletnia K. K. (2) w dniu 29 października 2013r. ukończyła 18 lat. Z racji braku możliwości samodzielnego utrzymania się z powodu kontynuowania nauki na dziennych studiach wyższych, w drodze umowy z ojcem T. K. ustalili jego obowiązek alimentacyjny względem niej, który T. K. realizuje zarówno w comiesięcznych ratach alimentacyjnych jak i dodatkowej pomocy w formie pieniężnej i rzeczowej, co jednoznacznie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci potwierdzeń przelewów oraz zeznań T. K. i J. K. oraz S. P. (1). Nadto od listopada 2016r. małżonkowie pozostają w faktycznej separacji i od tego czasu T. K. nie korzysta ze wspólnego domu stron, który obecnie zajmuje tylko J. K. wraz z pełnoletnią córką K..

Odnośnie zmian jakie zaistniały po stronie J. K. to zauważyć należy, że w dacie zawierania z mężem ugody była zatrudniona w tym samym zakładzie pracy i jej średnie zarobki netto wówczas kształtowały się w wysokości 1180,19zł m-cznie, a obecnie kształtują się w kwocie 1580,30zł netto m-cznie. Spłacała jak obecnie raty pożyczki w zakładzie pracy oraz kredytu zaciągniętego w Banku (...) S.A. (vide zaświadczenie k-6 a.s. i zaświadczenie k -22 a.s., wyjaśnienia J. K. k - 53v akt sygn. III RC 292/12).

Analizując zmiany zaistniałe po stronie T. K. to zauważyć należy, że obecnie jest zarejestrowany w PUP bez prawa do zasiłku. Do czasu zarejestrowania się w Urzędzie Pracy utrzymywał się jak uprzednio z prac dorywczych na terenie Niemiec. Opłacał i nadal opłaca wszystkie rachunki za media będącego jego współwłasnością z żoną domu położonego w R.. Mieszka w P. z przyjaciółką, która w całości ponosi koszty utrzymania mieszkania.

Odnosząc się do żądania pozwu J. K. Sąd stanął na stanowisku, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i oddalił je w całości.

U podstaw takiego rozstrzygnięcia Sądu legło to, że z żądania pozwu jednoznacznie wynika, że J. K. poza ustalonym w ugodzie obowiązkiem ponoszenia przez T. K. kosztów mediów i innych opłat wymienionych w wyżej cytowanej ugodzie zażądała podwyższenia dotychczasowej kwoty 500zł do kwoty 1500zł, miesięcznie, płatnej do jej rąk przez męża.

Zdaniem Sądu zaistniałe po stronie J. K. zmiany w żaden sposób nie uzasadniają zmiany obowiązku T. K. przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny w sposób żądany przez J. K., a wręcz przeciwnie. Bezspornym jest, że w porównaniu do okresu kiedy był w ugodzie ustalany obowiązek T. K. względem żony to od tego czasu jej wynagrodzenie za pracę wzrosło o kwotę 400zł netto m-cznie. Nadto córka K. K. (2), stała się osobą pełnoletnią i T. K. łoży do rąk córki alimenty na jej rzecz. Dodatkowo należy zauważyć, że obecnie pozwany nie mieszka we wspólnym domu, co niewątpliwie zmniejsza koszty związane z zakupem środków czystościowych (sprzątanie łazienki i innych pomieszczeń z których dotychczas korzystał również mąż). Dodatkowo zauważyć należy, że obecnie J. K. z wynagrodzenia za pracę oraz środków otrzymywanych od męża comiesięcznie dysponuje kwotą ponad 2000zł, które to środki pozostają w pełnej wysokości do zaspokojenia jej i w części potrzeb córki K., bowiem J. K. nie ponosi kosztów utrzymania domu, który wspólnie z córką zajmuje, a które to koszty ponosi T. K..

Odnosząc się do żądania pozwu T. K. to na wstępie zauważyć należy, że Sąd zgodnie z treścią art. 321§1k.p.c nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Żądanie pozwu T. K. zawarte w pozwie wniesionym w dniu 6 czerwca 2016r., to uchylenie z dniem wniesienia powództwa obowiązków świadczeń dotyczących przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, nałożonych na powoda ugodą sądową z dnia 14 września 2012r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach w sprawie sygn. akt III RC 292/12.

Zatem jak z powyższego żądania wynika T. K. w rezultacie żądał uchylenia w całości obowiązku wynikającego z art. 27 k.r.o.

Analizując istniejący w chwili zamknięcia rozprawy stan faktyczny Sąd stanął na stanowisku, że pomimo trwałych zmian zaistniałych po obu stronach, brak jest podstaw do uchylenia w całości (zgodnie z żądaniem) obowiązku T. K. przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny.

Bezspornym jest, że córka stron Konga K. jest pełnoletnia i T. K. łoży na jej rzecz alimenty z uwagi na fakt, że nie jest ona w stanie utrzymać się samodzielnie. Bezspornym jest również to, że od listopada 2016r. T. K. pozostaje w faktycznej separacji z żoną. Bezspornym jest również to, że stan zdrowia T. K. uległ pogorszeniu. Niemniej jednak te okoliczności o ile mogłyby stanowić podstawę do zmiany zakresu dotychczas istniejącego obowiązku T. K. przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, to zdaniem Sądu nie stanowią podstawy do całkowitego uchylenia tego obowiązku.

Zauważyć należy, że zarówno z doktryny jak i z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że separacja faktyczna nie wyłącza obowiązku wzajemnego przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny.

Nie ulega wątpliwości, że dotychczas rodzina T. K., a tym samym jego żona z racji dotychczasowych dochodów uzyskiwanych przez T. K. w Niemczech żyła na wysokim poziomie. T. K. poza opłacaniem wszystkich rachunków zaopatrywał rodzinę w środki czystości, kosmetyki, opłacał koszty wypoczynku, zarówno córki jak i żony. Tym samym oceniając aktualne możliwości dochodowe T. K. nawet przy uwzględnieniu jego aktualnego stanu zdrowia, Sąd stanął na stanowisku, że brak jest podstaw do całkowitego uchylenia obowiązku T. K. do przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb żony J. K.. Takie rozstrzygnięcie doprowadziłoby do drastycznego pogorszenia się sytuacji J. K. i spowodowania dysproporcji w zakresie stopy życiowej każdego z małżonków.

Zdaniem Sądu fakt aktualnych kłopotów T. K. ze zdrowiem i zarejestrowania się jako bezrobotny nie powoduje, że całkowicie utracił on możliwości zarobkowe, a tym samym całkowitą utratę możliwości przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny. W tym miejscu zauważyć należy, że część opłat związanych z utrzymaniem domu jakie T. K. ponosi, to są to koszty związane z tym, że jest współwłaścicielem nieruchomości w której obecnie mieszka jego żona (nap. podatek od nieruchomości, ubezpieczenie budynku).

Z tych wszystkich względów Sąd stanął na stanowisku, że żądanie T. K. nie zasługuje na uwzględnienie i orzekł jak w punkcie II-gim wyroku.

Orzekając w punkcie III-cim wyroku o kosztach postępowania pomiędzy stronami Sąd miał na względzie treść art. 100 K.p.c.

Nie obciążając stron nieuiszczoną opłatą od pozwu Sąd w punkcie IV-ym orzekł w oparciu o art. 102k.p.c.

Z tych wszystkich względów w oparciu o wyżej powołane przepisy Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.